

Svar (31/3 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Når spørgeren henviser til mine tidligere udtalelser, går jeg ud fra at der sigtes til mine udtalelser den 21. oktober 1998 ved 1. behandlingen af beslutningsforslag B 18, hvor jeg om Den Europæiske Fællesskabspagt udtalte, at den »er en erklæring om Fællesskabets arbejdsmarkeds-mæssige og sociale dimension. Den indeholder en række målsætninger, bl.a. om organisationsfriheden – men som forslagsstillerne også er opmærksomme på, er der tale om hensigtserklæringer. Og jeg mener faktisk, at regeringen *efterlever pagten og dennes ånd*«. (Fremhævet her).

Det samme udtalte jeg ved 1. behandlingen af beslutningsforslag B 34 den 2. december 1999.

Netop når der er tale om hensigtserklæringer, er det særlig vigtigt at være opmærksom på, om man – også – lever op til ånden i det pågældende instrument.

Baggrunden for min udtalelse er jo så i øvrigt, som jeg også sagde ved de samme lejligheder, at foreningsfrihedsloven sikrer både den positive og den negative foreningsfrihed, alene med den modifikation, at en arbejdsgiver i forbindelse med ansættelsen kan kræve fx medlemskab af en fagforening.

Når spørgeren imidlertid i sit spørgsmål taler om »den europæiske sociale pagt«, tænkes der muligvis tillige på Europarådets Socialpagt. Denne pagt omhandler i art. 5 retten til at organisere sig. Også her er det regeringens opfattelse, at foreningsfrihedsloven lever op til pagtens krav.

Spm. nr. S 1916

Til økonomiministeren (13/3 2000) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren oplyse, under henvisning til artikel af Stig Ørskov i Information den 9. marts 2000 vedrørende Færøbank-sagen, hvilke oplysninger man indhentede til brug for forhandlingen om erstatningens størrelse, samt oplyse, hvem der har ansvaret for, at man ikke indhentede de opdaterede oplysninger, der var til stede hos Føroya Banki?«

Begrundelse

I dagbladet Information den 9. marts 2000 fremgår, at Føroya Banki i sit årsregnskab fra april 1998 understregede, at banken havde tabt langt færre penge end ventet. Også af bankens 1997-regnskab fremgår, ifølge dagbladet Information, at der var udsigt til større indtægter end forventet. Desuagtet undlod regeringen at foretage en nærmere undersøgelse af Føroya Bankis økonomi, hvorfor spørgeren ønsker belyst, ud fra hvilke oplysninger regeringen fastsatte erstatningsbeløbet til Færøerne på 900 millioner kr.

Svar (28/3 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Aftalen fra juni 1998 var en samlet aftale, der dækkede såvel banksagen som en gældssaner-ning. Aftalen skal ses i forlængelse af forespørgselsdebat F36 fra 27. januar 1998, hvor Folketinget opfordrede regeringen til »at genforhandle den samlede gældsafvikling, så den sker i rimeligt forhold til færøsk økonomis bærekraft.« Endvidere skal man være opmærksom på, at der ikke er tale om et beløb, som er fastsat af regeringen alene, men i forhandling med Færøerne.

Der skal i den forbindelse erindres om svaret på spørgsmål 2 i betænkning B52 af 24. juni 1998 fra det Politisk Økonomiske Udvalg. Det fremgår heraf, at »der mellem landsstyret og regeringen har været enighed om, at der ikke i aftalen foretages en fordeling af hvor stor en del af gældsnedskrivningen, der udgør kompensation i banksagen, og hvor stor en del af nedskrivningen, der er begrundet i hensynet til den færøske økonomis bæredygtighed. Det er derfor ikke muligt at oplyse hvor stor en del af den i aftalen angivne gældsnedskrivning, der kan henføres til banksagen.«

Det skal dog for god ordens skyld oplyses, at Bankens årsregnskaber er offentligt tilgængelige, og de var derfor også regeringen bekendt. I de senere år har der været en række overskud og tilbageførsler af hensættelser, men disse opvejer i øvrigt ikke den tilførte kapital, tab og forrentningen heraf, ligesom de i betydelig grad må tilskrives den efterfølgende udvikling, herunder f.eks. den nye ledelse i banken, fusions-